E-mail:
redactie@fotogein.nl

OCULAIR

Jaargang 19 nr 13
2 juli 2026

Fotogroep Fotogein
Redactie:
Jan Donders
- Ina Huitema

ZIJ MAAKT HET VERSCHIL

Maarten de Koning

Het mentoraat van Peter van Tuijl bracht mij een inspirerende en vooral leerzame reis die een half jaar duurde. Met acht collega fotografen kozen wij ieder een andere invalshoek. Dat gaf nog een extra dimensie aan de beelden en de verhalen. Ik koos voor het thema: “Hij/zij maakt het verschil.”

Dagelijks word je geconfronteerd met hard nieuws en de individualisering van de mens. In deze negatieve reeks zijn er lichtpuntjes. Mensen die niet op de voorgrond treden maar stil hun inspanning leveren voor bijzondere doelen of voor hun medemens. Een groep mensen die vanuit een motivatie iets onbaatzuchtig doen en daarbij de inspanning en/of de emotie niet uit de weg gaan.

Het onderwerp werd mij in de schoot geworpen. Ik was op vakantie in Egmond aan Zee. Mijn vakantiepark en het Hospice Egmond deelden dezelfde toegangsweg. De etage van het Hospice lag op ongeveer 2 meter hoogte en in de avond kon je er inkijken zonder de gasten te zien. De ruimten waren in de avond prachtig verlicht en ademden sereniteit.

Als ik ‘s-avonds mijn laatste rondje deed met de hond liep ik langs het pad en moest ik omhoog kijken. “Daar ligt iemand op zijn of haar einde te wachten”. Op de dag zag je soms mensen bij de entree een sigaretje roken met betraande ogen, de auto met de esculaap stond weer voor de deur of de grijze bestelbus met afgedekte vlaggen aan de voorzijde. Misschien maakte dit beeld me wel bewust van m’n eigen sterfelijkheid.

Later keek ik op de website van dit Hospice waar toevallig in een fotoproject alle vrijwilligers met een portretje en een tekst werden voorgesteld. Een kennismaking in de eerste graad : “Ik ben die en die, mijn taak is en ben al x jaar verbonden aan dit centrum.”

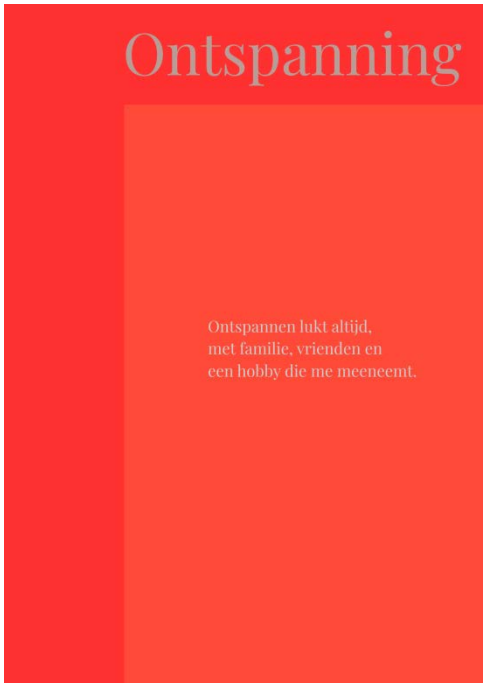

Ik zelf doe al mijn hele leven vrijwilligerswerk maar ik zou hier niet voor kiezen. Wie wel!?..

Mijn buurvrouw Jeannette. Zij is vrijwilliger bij het Hospice IJsselstein. Na mijn verhaal te hebben aangehoord wilde zij figureren in mijn project.

Wie moet je zijn en wat zijn je motieven? In mooie gesprekken met Jeannette, maar ook met Ed, de voorzitter van de vrienden van Hospice IJsselstein, Sandra, de vrijwilligers coördinator, Els, de kook vrijwilliger, Gereliza, de palliatieve arts en Karin, de verpleegkundige en alle vrijwilligers die ik tijdens de bezoeken aan het Hospice mocht ontmoeten. Mooie mensen met een missie en een verhaal. Dank aan Ed en Sandra die mij het vertrouwen gaven in het Hospice mijn beelden te maken.

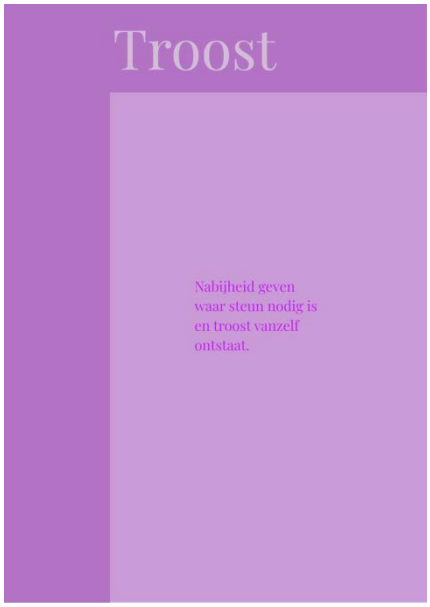

Met Jeannette in de hoofdrol ga ik het verhaal vertellen in beelden en een klein beetje tekst. De teksten hebben we samen gemaakt. De quotes zijn van haar.

FOTOGEIN

Ik besloot mijn beelden te linken aan haar persoonlijke competenties met de drie primaire kleuren als achtergrond. Bezit je de kleuren geel, rood en blauw dan kun je alle kleuren maken was de filosofie. Zorgzaamheid, Houvast (thuis) en Ontspanning kunnen vinden, zijn de basis ingrediënten voor een Hospice vrijwilliger. De competenties die je moet hebben om te kunnen functioneren in het Hospice zijn: Betrokkenheid en het bieden van Troost in een omgeving waar de Dood zo nadrukkelijk aanwezig is, komen tot uitdrukking in de achtergrondkleuren paars, groen en grijs/zwart.

De kleuren en het lettertype van mijn boek dragen bij aan de symboliek van het onderwerp. Per onderwerp werd gekozen voor een quote van Jeannette, tekst met verdieping op het onderwerp en een kolom met 3 passende foto's. Op deze pagina een foto met het meest karakteristieke beeld in relatie tot het onderwerp.

"Zij maakt het verschil" is een mooi document geworden, opgemaakt in Canva en prachtig afgedrukt bij Saal (tip van Peter). Het resultaat is een wervingsfolder voor het Hospice en een boekje.

De input van Peter en collega fotografen hebben zeker bijgedragen aan het eindresultaat. Dank daarvoor!!! Dat ik werd betiteld als 'eigenzinnig' draag ik als een Geuzennaam. Wie wil nu niet het verschil maken?

PROGRAMMA

Datum	Locatie	Wat te doen	Gespreks-leider
Juli			
ma 6 jul	De Batau	**Bespreking digitaal fotowerk en de 10 minuten van:** Bespreken van 3 foto's of een serie. De losse foto's worden individueel besproken. Bij de series kijken we vooral naar het verhaal en de samen-hang. Voor series geldt geen afgestemd aantal, maar de bespreking is maximaal 5 minuten. Hoe heb je dat gedaan: een fotograaf legt in maximaal 10 minuten uit hoe/waarom hij/zij een bepaalde foto heeft gemaakt of bewerkt. *Foto's kun je tot en met zaterdag uploaden in het Fotobespreek- en Jureersysteem van de Fotobond. Op zondag zijn alle foto's voor iedereen zichtbaar in de presentatie van dit sys-teem. Let op dat de foto's niet groter zijn dan 1920 px op de lange zijde.*	John en Frans

ma 13 jul	De Batau	**Slotavond van het voorjaarsprogramma:** Toon de meest compromitterende foto's van je medeclubleden. Daar-naast toon je ook een foto die mislukt is, maar ook eigenlijk best mooi of boeiend is om te presenteren.	Ad en Edwin
ma 20 jul	De Batau	**Zomervakantie tot en met 30 augustus.** *Werkgroep De Vrijplaats*	Henk Post
ma 27 jul	De Batau	*Werkgroep?*	
Augustus			
ma 3 aug	De Batau	*Werkgroep?*	
ma 10 aug	De Batau	*Werkgroep?*	
ma 17 aug	De Batau	*Werkgroep?*	
ma 24 aug	De Batau	*Werkgroep?*	
ma 31 aug	De Batau	**Eerste avond van het Najaarsseizoen**	

HOE WORD JE EEN TOERIST IN JE EIGEN LEVEN

Ina Huitema

Deze titel intrigeerde me, ik kwam die tegen in een Belgisch blad (de Standaard van 18 juni 2026). Onderstaand verhaal heb ik overgenomen uit dat artikel, geschreven door fotograaf Joost Joossen (voor mij een onbekende fotograaf). De foto's in dit artikel zijn een toevoeging van mezelf (gemaakt tijdens de langste dag in Rhijnauwen). Die avond heb ik getracht een toerist te zijn op een plaats waar ik regelmatig kom.

Joost schreef oa het boekje *One photo a day keeps the doctor away* , een boekje dat je aanmoedigt om de camera van je telefoon geregeld aan te zetten en te fotograferen wat je ziet. Om wat onzichtbaar is geworden opnieuw zichtbaar te maken. We kijken de hele dag, maar zien vaak weinig. De oplossing is verrassend eenvoudig, schrijft fotograaf Joost Joossen: word een toerist in je eigen leven. Kijk met meer verwondering, sta af en toe stil, neem een foto en ontdek wat er altijd al was, maar wat je nooit eerder zag.

Joost werd gegrepen door een scène in de film *Smoke* (1995). Auggie Wren, eigenaar van een kleine sigarenzaak in Brooklyn, laat zijn vriend Paul Benjamin een reeks fotoalbums zien. Meer dan vierduizend foto's. Allemaal van dezelfde hoek van de straat, genomen op hetzelfde uur, elke ochtend om acht uur, al veertien jaar lang. Paul bladert er snel doorheen. Ze zijn allemaal hetzelfde, zegt hij. Auggie schudt zijn hoofd. Je kijkt te snel, zegt hij. Je moet de tijd nemen om te kijken. We denken dat we kijken, maar wat we eigenlijk vooral doen is 'herkennen', en dat is iets helemaal anders.

Als kind kijk je nog echt. Je ziet de straat – platgelopen kauwgom op het voetpad, gezichten en brievenbussen, de vuilniswagen met oranje zwaailichten die vuilniszakken opeet als een robot op dikke wielen. De wereld is één grote ontdekkingsreis. Maar ergens onderweg stoppen we daarmee. Ons brein comprimeert de werkelijkheid zoals een fototoestel een beeld comprimeert tot een jpeg: details worden weggegooid om ruimte te besparen. We zien

niet langer een straat zoals toen. Nu zien we … ‘de straat’. En we doen dat niet alleen met de straten waar we doorheen lopen, we doen dat met seizoenen, het huis waar we wonen, met de gezichten van de mensen van wie we houden.

Zo gaat het leven. En zo verdwijnt het ook. Want dat is ook waarom de tijd sneller lijkt te gaan naarmate we ouder worden. Niet omdat de dagen korter zijn, maar omdat er minder dingen zijn die ons nog verrassen. Een dag zonder één nieuwe waarneming laat nauwelijks een spoor na. Een week van zulke dagen verdwijnt compleet. En langzaam, zonder dat we het merken, wordt ons eigen leven onzichtbaar voor ons. We leven het. Maar we zien het niet meer. We hebben het gevoel dat we overal bij zijn, maar we zijn eigenlijk nergens meer echt bij.

Wie leert om echt te kijken – wie de moeite neemt om een vertrouwde straat te zien alsof hij er voor het eerst staat, net alsof je in een land bent waarin je nog nooit bent geweest – rekt de tijd. Het moment opent zich. Je koopt, in de meest letterlijke zin van het woord, meer leven.

Je kunt je daarin oefenen. Door te lezen, en zo door de ogen te kijken van schrijvers die de wereld anders zien dan jij. Of zoals Alexandra Horowitz dat letterlijk deed in haar boek *Met andere ogen*: door rond hetzelfde blok in New York te lopen met telkens iemand anders, en hun te vragen wat ze zagen. Een geoloog, een kunstenaar, een kind, een dokter, een blinde vrouw, zelfs een hond. Elke wandeling onthulde een volledig andere wereld, op precies dezelfde plek.

Caroline Pauwels schreef er een klein en onvergetelijk boekje over: *Ode aan de verwondering.* Haar stelling is simpel en fantastisch tegelijk: verwondering is geen luxe, en het is geen eigenschap waarmee je geboren wordt of niet. Het is een houding, een keuze en wie haar loslaat betaalt een prijs. “Als er geen verwondering meer is,” schreef ze, “wordt alles grijs en liggen ontgoocheling, gelatenheid en wanhoop op de loer.”
Maar wie haar bewaart – of terugvindt – ziet een wereld die kleur heeft, die beweegt, die tintelt. Je wordt nieuwsgieriger, en zo blijf je jong. En je wordt blijer. Niet omdat het leven verandert, maar omdat jij verandert. Je begint het gevoel te krijgen dat je op vakantie bent in je eigen leven – in dezelfde straten, met dezelfde mensen, op dezelfde gewone dinsdag.

Precies dat is waar Michael Foley over schrijft in *Lang leve het gewone*: hoe de kleine, terugkerende dingen van het leven pas zichtbaar worden als je ermee stopt ze als

vanzelfsprekend te beschouwen. Het gewone is niet saai. Het gewone is onuitputtelijk. Foley werd ooit gevraagd waar hij zou willen zijn als hij overal ter wereld kon zijn. Zijn antwoord: precies waar ik nu ben.

Net als Auggie Wren.
Elke ochtend.
Acht uur.
Op steeds dezelfde hoek van zijn sigarenwinkel in Brooklyn.
Dezelfde maar nooit hetzelfde.

Tot zover het artikel in de Standaard. Het past bij de artikeltjes die de redactie in de 2 vorige Oculairs schreef over Wieteke van Zeil : Goed Kijken. Joost Joossen zegt daarover : *Het dagelijks maken van een foto kan helpen om bewuster te kijken. En opnieuw te zien.*

FOTO INDIVIDUEEL

Kas Maessen namens wedstrijdcommissie

In september is de inzending voor Foto Individueel deel 2. Het gaat dan om series van 3 tot en met 6 foto's. Als fotograaf mag je één serie insturen. Op de website van de Fotobond staan nog geen data. Dus als je mee wilt doen houdt dan de website van de Fotobond in de gaten.

Voorlopige uitslag Foto Individueel deel 1

De uitslag is voorlopig, op de FI-dag, op zo 18 okt. in Zoetermeer wordt bekend gemaakt wie welk eremetaal heeft gekregen. Nu staan er achter de foto van Ina Huitema (glasvleugelvlinder) geen punten, betekent waarschijnlijk dat ze iig brons heeft gehaald voor deze foto.

De jury bestond uit Jan Nabuurs, Marco Bastmeijer en Arij van der Stelt.
Rob Gerritsen was namens de taakgroep Wedstrijden en Exposities voorzitter van de jury.

Deelnemers Fotogein

Ad Witte	Sneeuwbui	Natuur	19
Ad Witte	Kwal	Natuur	17
Astrid de Kuijer	Tussen orde en Uiting 2	de Mens	17
Astrid de Kuijer	Tussen Orde en Uiting 1	de Mens	16
Cees Snel	Duif in spreeuwenzwerm	Natuur	17
Cees Snel	Wind tegen	de Mens	17
Ina Huitema	Glasvleugelvlinder	Natuur	
Ina Huitema	Herfstbomen	Natuur	17
Marijke van Overbeek	Haven	Creatief	21
Marijke van Overbeek	Amée	Vrij onderwerp	18
Yolanda Simarro	Wielerronde Egmons aan Zee	Creatief	22
Yolanda Simarro	NK MTB	Vrij onderwerp	19
Yolanda Simarro	IJshockey	Vrij onderwerp	18
Yolanda Simarro	IJshockey 2	Vrij onderwerp	17

Dit is de laatste Oculair voor de zomervakantie.

De redactie wenst ieder een fijne tijd met geweldige herinneringen, verhalen en natuurlijk foto's om te delen.

De eerst volgende Oculair verschijnt op 4 september.

ADRESSEN

E-mail adres	Functie	Huidige ontvanger(s)
redactie@fotogein.nl	redactie van de Oculair	Jan Donders, Ina Huitema
bestuur@fotogein.nl	alle bestuursleden	Henk Post, Willibrord van Raaij, Michel Timmermans, Eric de Wit, Frans van Maurik
penningmeester@fotogein.nl	de penningmeester	Michel Timmermans
secretaris@fotogein.nl	de secretaris	Willibrord van Raaij
wedstrijd@fotogein.nl	de wedstrijdcommissie	Kas Maessen, Gerard Janssen, Erik Hendriksen
foto@fotogein.nl	inzenden foto's voor digitale presentaties	John Roeleven, Jan Donders, Michel Timmermans, Gerard Janssen
webmaster@fotogein.nl	alles betreffende de website	John Roeleven, Jan Donders
expositie@fotogein.nl	de expositie commissie	Maarten de Koning, Erik Hendriksen
programma@fotogein.nl	de programmacommissie	Henk Post, Erik Hendriksen
materiaal@fotogein.nl	als je materialen wilt lenen	Eric de Wit